

DOMOVINA

Urhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljno priložnostno ter od vsake petite vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Volilci slovenski!

Dne 21. septembra t. l. stopite volilni mežje na volišče, da izberete nove deželne poslance za dobo 6 let. „Slovensko društvo“ vam priporoča, da volite soglasno naslednje gospode:

I. Maribor, Sv. Lenart in Slov. Bistrica: Franc Robič v Lembahu pri Mariboru in č. g. Mihael Lendovšek v Makolah;

II. Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šmarije, Konjice: dr. Jožef Serbec in dr. Ivan Dečko, oba v Celju;

III. Ptuj, Rogatec: dr. Franc Jurtela v Šmarjah;

IV. Ljutomer, Gornja Radgona in Ormož: dr. Franc Rosina v Ljutomeru;

V. Slovenji Gradec, Marenberg in Šoštanj: Ivan Vošnjak v Šoštanju;

VI. Brežice, Kozje, Sevnica č. g. Jožef Žičkar v Vitanju.

Shod zaupnih mož v Mariboru sklenil je tudi za mestno-tržke skupine spodnještajerske, ki volijo dne 23. septembra t. l. postaviti kandidate, da tudi tukaj pokažemo kakega mišljenja je pravo prebivalstvo teh skupin. Kandidatje za te volitve so:

I. Ptuj, Ormož, Središče, Ljutomer in Rogatec: gospod Ivan Kočvar, župan v Središču;

II. Celje, Brežice, Laško, Sevnica, Gornjigrad, Ljubno, Mozirje, Žalec in Vojnik: gosp. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne in urednik „Domovine“ v Celji.

III. Slov. Gradec, Slov. Bistrica, Šoštanj, Muta, Marenberg in Vozenica: gospod Ivan Kačič, c. kr. notar v Šoštanju.

Slavni volilci slovenski! Ti močje držijo se iskreno gesla: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Zasluzijo vsi popolno zaupanje, da bodo radi spretno

in vestno naše vsestranske koristi zastopali ter zlasti naše narodne težnje, pravice in svetinje modro in močato zagovarjali. Volite jih!

V Mariboru, dne 15. septembra 1896.

„Slovensko društvo“ s sedežem v Mariboru.

Volitev v Celji.

V kratkem bode volili svojega dež. poslanca prebivalci južnoštajerskih mest in trgov, zlasti prebivalci našega Celja. Odločiti se bode vam za slovenskega ali za nemškega kandidata. Mislimo, da bode vam naša nasprotna stranka obetala zlate gradove, a če je vprašate, kaj je za vas sterila, vam nima ničesa pokazati, da si je ves čas imela moč v rokah.

Naglašava vedno skupnost štajerske dežele. Toda vprašati se moramo, kaj pač imamo Celjani od te skupnosti? Drugega pač nič, da se mnogo našega denarja steka v Gradec. Naša slovenska stranka zahteva poseben oddelek namestništva za Spodnji Štajer. Sedež temu oddelku bode najbrž v Celju, ki je nekako središče Dolenjega Štajerja. Stvar ni važna samo v narodnem, temveč tudi v gmotnem oziru.

Celje sedaj le počasi napreduje. Hišni posestniki skoro ne morejo oddajati stanovanj, če tudi se le malo hiš zida. Vse drugače bi pa bilo, ako se uresničijo slovenske želje. V Celje bi prišlo lepo število novih višjih uradnikov, hiše bi več nesle in obrtniki bi dobili zaslužka. Zato mislimo, da mora vsak brez razlike narodnega prepričanja, podpirati Slovence, ako mu je le blagor celjskega mesta kaj na srcu.

Nemci nam zamerijo, da nismo odjenjali, da se je osnovala dvojezična gimnazija v Celji. Kdor pa dobro premisli, pa mora reči, da ima le Celje od zavoda korist. Nastavilo se je nekaj novih profesorjev, katerih vsak nekaj denarjev pusti v mestu, če bi se gimnazija osnovala kje zunaj

Celja, kot so Nemci hoteli, bi veliko dijakov odšlo iz Celja in s tem bi mesto zgubilo mnogo dohodka. Samo narodna zaslepljenost je vodila Nemce, da so nasprotniki temu zavodu.

Toda še nekaj družega moramo vprašati? Od kod ima celjsko mesto več blagostanja, ali od slovenskih kmetov ali pa morda od gorenještajerskih Nemcev. Kdor količjak nepristranski sodi, mora priznati, da je blagostanje in napredek Celja popolnoma odvisen od slovenskega okrožja. Zato pa koristi mesta zahtevajo, da celjski meščanje ne nasprotujejo težnjam in koristim slovenskega prebivalstva. Koliko se imate Celjani na Nemce zanašati, je pač najbolje pokazalo nabiranje za nemško dijaško zavetišče. Bobnalo se je mej avstrijskimi in izvenavstrijskimi Nemci, in konec vsega tega je bil, da se še toliko ni nabralo, da bi jednega dijaka mogli zastopati, dočim se slednje leto nabere za stotine dijakov med Slovenci. Iz tega vidite, da se Nemci po drugih pokrajinah dosti ne brigajo za celjsko nemštvo in za Celje samo. Da ni v Avstriji sedaj slučajno boj mej narodnimi in liberalnimi Nemci, bi se mej avstrijskimi Nemci za Celje še nikdo ne bi zmenil.

Boj proti slovenstvu niti celjskim Nemcem samim ni v korist. Dokler se ne bode od uradnikov zahtevalo znanje slovenščine, tako dolgo bodo se vedno k nam odpirala tuje vrata. S tem se pa ne odričajo le slovenski, temveč tudi južnoštajerski nemški sinovi. Prebivalci južnoštajerskih mest, le dobro premislite, kako malo vaših sinov najde pot v višje službe in to baš zaradi tega, ker je izpodrivajo Nemci iz drugih dežel. Mi ne priporočamo nobenega sovraštva proti drugim Nemcem, a to pa moramo reči, naj nikdo ne pušča iz vida starega pregovora: „Vsakemu je lastna srajca najbližja“.

Sedaj pa moramo vprašati, kaj je pa storila nemška stranka za narodnogospodarski na-

LISTEK.

Krstitke na Murskem polji.

Matjaš Kosi je dobil sina! To je važna novica na Cvenu! Seničin Ivan, ki je o kresu poslal v Ljutomer svojega prvorojenca h krstu, je po obedu rekel svoji Mreti: „Kaj misliš Mreta, ali bo več ljudi pri Koseju na krstilkah, kot jih je bilo pri nas?“ — „E kaj boš to gučal (govoril), saj znaš (veš), da bo vse iz naše vasi povabil; lotmerški gospodje pa bodo gotovo tudi k njemu prišli, saj so pri nas tudi bili.“ tako je zavrnila Mreta svojega moža, kateri se rad pobaha s svojimi goricami v Radomerščaku in v Illovi.

V nedeljo zjutraj, ko sem v kavarni pri Sršenu zajutrkoval pa pride k meni Matjaš Kosi, postavi se pred me ter me nagovori: „Gospod nekaj bi vas rad prosil. Danes štirinajst dni bom pripravil svojim znancem malo južino, da bomo parkrat trčili na zdravje mojega sina, jako bi me veselilo, če bi tudi vi hoteli priti k nam. Pomo bar (vsaj) enkrat veseli.“ Razumne se, da

sem vrlemu Matjažu z veseljem stisnil roko ter mu obljubil počastiti njegovega prvorojenca.

Ostra burja je pihala tisto nedeljo čez Muro proti Ljutomeru, ko sem se napotil k našemu Matjažu na Cven. V duhu sem hitel burji nasproti, prestopil Muro ter gledal bedne Prekmurce, ki ječe pod madjarskim bičem. V srce me je bolelo, ko sem se spomnil, kako „viteški“ Madjari tlačijo potomce nekdanjih Korelovih državljanov. Ti ubogi ljudje, ki so pred tisoč leti plačevali davek slovanskim knezom, morajo zdaj stradati, da si prihranijo peněz (denarjev) za „dačo“, s katero bodo „liberalni“ Madjari priredili slavnost tisočletnice. S takimi mislimi sem stopil v hram (hiša) Matjaža Koseja. Matjaž me je že na pragu pričakoval ter me z največjo spoštljivostjo peljal mimo kuhinje, v kateri je na vse mogoče načine „praščalo“ v „hišo“ (izba), kjer so že bili zbrani cvenski tamburaši in drugi gostje. Našel sem tu cvet cvenskih in krapinskih posestnikov in precej inteligence iz Ljutomera. Ženske so bile ravno pri malem Koseju, ki je imel svojo „zibačo“ (zibelj) v drugem koncu hrama. Kot pozdrav novemu gostu so tamburaši zaigrali krepko „Oj banovci!“ Občudoval sem, s kako urnostjo

vodijo drzalko in pritiskajo strune jugoslovanskih tamburic od poljskega dela žuljasti prsti. In se vidi, kaj premore zadovoljnost in pa slovanska zavest. Cel teden dela naš Poljanec, v nedeljo popoldne pa vzame tamburo ter gre v šolo, kjer se vadijo skupno raznih narodnih in umetnih popevk.

„Vi gospod P. ste danes prvokrat v mojem hramu, prosim vas torej, da z menoj spijete „vidikum!“ s temi besedami mi potisne Matjaš velikansko kupico „jeruzalemca“ v roko. Hočeš nočeš moral sem jo sprazniti do dna; v tolažbo mi je bila le zavest, da mi v tej hiši ne bo treba več „vidikum“ piti. Komaj sem se malo oddahnil ter začel s svojim sosedom na desni, Ivanom Žitkom razgovor o zadnjem premovanju konj v Ljutomeru, že prinese mati Kosejeva velikansko skledo „krapcev“. Vem, da ne veste kaj so „krapci“; tudi jaz nisem vedel, dokler me usoda ni zanesla na mursko polje; ker nisem študiral „kuhinjskih bukev“ od Bleiweisove in tudi ne „Süddeutsche Küche“ od Prato, vam ne bom popisoval krapcev; tega pa tudi zaradi tega ne storim, ker bi se mi Rajhova Micka gotovo grozno smejala, ako bi čitala moj

predek. Jeli kaj storila, da obtnikom in kmetom pridobi kredita pod ugodnejšimi pogoji? Prav nič ne! Še le potem so začeli o tem govoriti, ko so Slovenci jeli snovati svoje posojilnice, da so narod osvobodili raznovrstnih pijavk. Pa tudi pozneje je nemška stranka največ samo govorila, storila pa ni ničesa. Za male obrtnike se Nemci niso dosti brigali. Zagovarjali so obrtno svobodo, ki je v korist le velikemu kapitalu. Še le, ko je pod Taaffejem se nemška sila nekoliko omajala, se je jelo misliti na zboljšanje obrtnega stanu. Tudi za kmetijski stan Nemci, dokler so imeli moč v rokah, niso ničesa storili. Sedanjí narodni Nemci pač govorijo mnogo o potrebah kmetijskega stanu, a v resnici pa ne mislijo za kmeta ničesa storiti in tudi ne morejo, dokler stoje na sedanjem stališču. Preveč odvisni so od liberalcev. Liberalce potrebujejo proti Slovanom in liberalci si pa dajo to pomoč dobro plačati. Liberalce vodijo židje in le naravno je, da so narodni Nemci ali njih volilci na škodi, kadar se spuste z njimi v kak „gšeft“.

Sedaj pa še pogledimo nemškega kandidata. Moric Stallner je podedoval znatno premoženje in potem si pa ni ničesa pridobil. On ni skušil, kaj se pravi bití narodnogospodarski boj za obstanek. On potreba za prebivalstvo prav nič ne pozna, posebno so mu potrebe obrtništva v Celju povse neznane, ko je življenje v Celju povse drugačno kakor v Vojniku, in se je zadnja leta precej premenilo.

Slovenski kandidat je mlad in odločen mož, agilen in delaven. Premožnja ni podedoval velikega; večinoma vse kar ima, pridobil je po lastni marljivosti in zmožnosti. On pozna dobro gospodarske potrebe, ki vas vse tarejo, naj ste že slovenske ali nemške narodnosti in je tudi pripravljen braniti vaše koristi.

Ta volilna borba ne gre le za zmago Slovencev ali Nemcev, temveč tudi za gnotne koristi južnoštajerskih mest in trgov, zlasti za gmotni napredek Celja. Zato vam priporočamo, da stvar vsestranski brez predsodkov premislite in za trdno se nadejamo, da se potem odločite za slovenskega kandidata, Dragotina Hribarja.

Zakaj se gre.

Celjski nemški listič je preveč jasno povedal, zakaj se bije ves boj mej Slovenci in Nemci na Štajerskem. Pozivljaj je nemške meščane, da naj pri volitvah volijo nemške kandidate, da tako pokažejo, da hočejo, da je vsa Štajerska nemška. Potem nekaj besediči, da ne misli, da bi Nemci ponemčili Slovence, temveč le hoče, da imajo Nemci tiste prednosti, da bode mogla nemška kultura dobrodejno uplivati po vsej deželi, kar bode vsem v korist, in da se Nemcem varuje njih narodna posest.

Na to prav odločno rečemo, da Slovenci ne smemo in ne moremo privoliti v to, da bi vsa dežela bila nemška. Južna Štajerska je po veliki večini prebivalstva slovenska. Ponemčena mesta nikakor ne morejo odločevati značaja

kake dežele, tem manje ker tudi mestno nemštvo ni pristno in vedno bolj propada in bi že bilo davno zginito, da se umetno ne goji in podpira.

Kako hitro bi izginili štajerski Nemci, da se vlada postavi odločno na stališče narodne enakopravnosti in bi povsod se nastavili narodni uradniki. Besedičite karkoli, glavna opora ima južnoštajersko nemštvo le v uradnikih. Podobna nemška mesta je imela tudi Kranjska, a ko je malo drugi veter popihal, pa je kar pobral Nemce. V krajih, kjer so 1873. leta z veliko večino zmagali pri deželnozborskih volitvah, že čez dve leti pri državnozborski volitvi, ko jih vlada ni več podpirala, niso dobili skoro nobenega glasu.

Mi Nemcem gotovo ne kratimo njih pravic. Mi se gotovo nismo nikdar izrekli, za to, da se Nemcem naj vzemo kaki učni zavodi, temveč le zase zahtevamo, kar je nam treba za naš kulturni napredek. Slovenske gimnazije v Celju, katera še sedaj igra tako vlogo pri volilnih agitacijah mej Nemci, nismo zahtevali, ker bi Nemcem hoteli škodovati, temveč le za to, ker je potrebna za naš kulturni napredek. Nemcem pustimo njih gimnazijo. Da smo pa gimnazijo zahtevali ravno v Celju, je naravno. Celje je sedež raznih uradov za slovenski del dežele. V Celju je okrožno sodišče, okrajno sodišče in okrajno glavarstvo, in vsi ti uradi so namenjeni največ za Slovence. Zato je pa Celje tudi bilo jedino pravo mesto za slovensko gimnazijo. Še le, če bi se omenjeni uradi kam drugam prenesti, bi se bilo dalo govoriti, da se slovenska gimnazija osnuje kje drugje. Celje se ima tudi za ves svoj napredek temu zahvaliti, da je nekako središče Slovenskega Štajerja. Zato je naravnost predržno od nemških Celjanov, da se kažejo tako sovražne Slovincem. Kaj bi bilo Celje ko bi je podpirali sami Nemci.

V tem smislu nemške posesti, kakor jo Nemci razumevajo, ne moremo priznati. Če je ljudska šola v slovenskem kraju nemška, moramo zahtevati, da se posloveni. Seveda če je v dotičnem kraju zadosti Nemcev, naj se zanje osnuje posebna šola ali pa nemške paralelke. Mi sami bi bili odločno proti temu, da bi se Nemcem kako kratilo kulturno sredstvo, a zase jih pa tudi zahtevamo.

Pisarjenje o nemški kulturi pa nam prav nič ne imponuje. Gorenje Štajerci imajo vedno prilobnost srkati nemško kulturo, mi mislimo, da bode težko najti razsodnega človeka, ki razmere pozna, da bi trdil, da so kaj bolje kultivirani, kot smo štajerski Slovenci, pač so nekoliko za nami. Sploh pa to vedno govoričenje o tej veliki nemški kulturi že zaradi tega mora presedati, ker je vendar le predobro znano, da južnoštajerski Nemci niti kamna k tej kulturi niso priložili in da sploh lahko rečemo, da večina tistih, ki se s to kulturo toliko ponaša, o njej niti pravega pojma nima.

Za narodne mase ta kultura nima tudi pomena. Prosto ljudstvo se more izobraziti le na podlagi maternega jezika. Slovenski kmet se

more izobraziti le na podlagi slovenščine. Naj mu v šoli še toli ubivate nemščino, tega ne bode dosegli, da bi mogel naposled naravnost zajemati iz vira nemške kulture.

Ko bi mi Slovenci poslušali nemške svete in ne skrbeli za naš narodni napredek, bi duševno zaostali, in to bi nam tudi gospodarski škodovalo. Kdor ne napreduje, nazaduje, velja tudi v narodnem oziru. Lahko bi se pripetilo, da bi Nemci nas potem uničili in bi bila Štajerska potem zares nemška.

To tudi hočejo naši narodni nasprotniki, a njih želje se jim ne izpolnijo. Mi Slovenci bomo z vsemi silami branili svoje pravice in zahtevali, kar nam gre. Kaj je nam koristno, to tudi znamo sami presoditi, o tem se ne damo nič od Nemcev poučevati.

Kar se tiče jedinstvi zelene Štajerske mi nimamo nič proti njej, ako bodo v Gradcu nam pravični, in bodo nas smatrali za enakopravne deželane. Če bodo pa vedno govorili, da Štajerska mora biti nemška, pa nastane tako nasprotje mej obema narodnostima, da bodo zahtevali interesi države, da nas ločijo. Štajerski Nemci se bodo prepričali, da so mnogo preslabi, da bi nas ugonobili. Slovenci smo že mnogo prestali in utrdili se v bojih in se naših nasprotnikov prav nič ne bojimo in jim odločno zakličemo, da Štajerska nikdar ne bode čisto nemška, temveč ostane dvojezična ali se pa razdeli.

Volilni shod v Brežicah.

Bivši deželnozborski poslanec, ces. svetovalec gosp. J. Jerman, njegov naslednik v poslanstvu gosp. Jožef Žičkar, župnik v Vitanji in pa g. Drag. Hribar iz Celja sklicali so v nedeljo dne 13. t. m. volilni shod v Brežicah. Temu pozivu odzvalo se je lepo število volilcev; nad 40 mož iz vseh občin brežkega in sevnškega sodniškega okraja izvzemši občino Bizelsko, zbralo se je popoldne v „Narodnem domu“, dočim smo pogrešali volilce iz kozjanskega okraja, kar je pa gotovo le pripisati neugodni legi in zvezi kozjanskega okraja z Brežicami.

V nad 2 uri trajajočem nagovoru položil je gosp. ces. svetovalec J. Jerman natančen račun o svojem delovanju tekom pretečenega deželnozborskega zasedanja; dokazal je s številkami ogromne potrebe štajerske dežele, katere se morajo pokriti z dokladami; ožigosal je krivično postopanje nasprotne nam nemške večine v deželnem zboru, katera smatra Slovence — dobro tretjino vsega štajerskega prebivalstva — enakopravne z nemškimi sodeležani le tedaj, kedar je treba doprinasati davke in deželne naklade, katera pa pobija kruto tudi najmanjše politične pravice slovenskega prebivalstva.

Gospod poročevalec dotaknil se je tudi tako zvanega celjskega vprašanja, katero je dalo slovenskim poslancem neposreden povod, da so izstopili iz deželnega zbora.

Konečno se je poslovil gosp. ces. svetovalec z ginljivimi besedami od volilcev, katere je zastopal v deželnem zboru tekom 12 let, s pripombo, da si šteje izkazano mu zaupanje v največjo čast. Z burnimi „dobro“-klici odobravalo se je poslančevu poročilo.

Novi kandidat za brežko-sevniški-kozjanski okraj, gospod Jože Žičkar, župnik vitanjski, razvil je potem v kratkih in jasnih potezah svoj program omenjajoč, da je pripravljen vsikdar in povsod braniti verske, gospodarske in narodnostne potrebe svojega volilnega okraja po znanem geslu; „vse za vero, dom in cesarja“, da pa obljubi že zdaj ostati v najožji zvezi z drugimi slovenskimi poslanci in z njimi solidarno postopati v vseh korist in blagostan slovenskega ljudstva tikajočih se vprašanjih.

Gospod Dragotin Hribar, slovenski kandidat za mestno-tržke skupine Celje-Brežice, spodbujal je v navdušenem govoru navzoče volilce na odločno postopanje v vseh narodnostnih zadevah dokažujoč, da je potrebno povsod svoje pravice zajamčene v zakonih, zahtevati ponosno in moško, nikakor pa ne beračiti za nje.

Sledeča resolucija sklenila se je enoglasno: „Dne 13. septembra 1896 na volilnem shodu v Brežicah zbrani volilci iz kmečke skupine brežkega volilnega okraja izrazijo popolno za-

popis krapcev; če hočete toraj zvedeti, kaj so krapci, pridite v Ljutomer in jaz vas peljem na Cven ali pa na Moto, kjer dobite pristne krapce, katerim niti senca niso vse francoske in italijanske močnate jedi. — Krapci so Matjaševim gostom užgali grla in slavni „ljutomeržanec“ je storil svojo nalogo. Jeziki so se razvezali in družba je postala vesela. Bilo nas je nad trideset in vsi smo bili židane volje. Začele so se napitnice in govori. Govorili so duhovniki, posvetnjaki in kmetje. Doktorju J., ki je v navdušenem govoru hvalil delavnost, zadovoljnost in poštenost murskih Poljancev smo Ljutomerčani burno pritrdjevali; govoril nam je vsem iz srca. Tamburaši so zaigrali „tuš“ ter hipoma prešli v „Lepa naša domovina“. Vse je vstalo ter pelo in bil je ginljiv prizor, ko je oče hišne gospodinjice vzradoščen objel voditelja pevcev in igralcev, nadučitelja M. — Ženske so nosile na mizo jedil, da ni bilo prostora kupice nazaj postaviti. Pesen se je vrstila za pesnijo, hitro je prišla noč in treba je bilo misliti na odhod. Seveda je nam Ljutomeržanom gospodar dal na razpolaganje dovolj sanij in ko smo še v veži spili zadnje kupice „šentjanževca“, smo se spravili na

sani ter bliskovito hitro odrčali proti Ljutomeru. Sedaj nisem čutil burje, grel me je lokavi „ljutomeržanec“ in pa vesela zavest, da sem videl družbo veselih, zadovoljnih ljudi, katerim še ne gleda beda iz motnih oči. Iskal sem primere med Slovenci našemu Pomurcu in nisem je našel. Kranjski Slovenec je sicer tudi vesele nravi, ali revež je v zadnjem času v velikih nadlogah. Posebno Dolenjca, ki je zastopnik kranjskih veseljakov, so trtna uš in druge nesreče zelo potlačile. Posavec je sicer vesel, a tega blagostanja kakor ga ima Pomurec nima; Savinjecan je pa ponosen. Naš Pomurec je vesel in poleg tega je krotak kot ovca. Da-si ima v hlevu 5—15 konj in v „pivnici“ ali pa v „goricah“ precej polovnjakov ljutomerske kapljice, vendar ni ponosen in ošaben. Kar pa posebno diči našega Muropoljca je njegova gostoljubnost. Gostija (ženitovanje), krstitke (Tauffeier), koline, karmine (Todtenfeier), so priložnosti, ob katerih povabi Pomurec v svoj „hram“ vse one, katere spoštuje ter jih po knežje pogosti. Lotmeržan.

enščine.
tega ne
ravnost

e svete
bi du-
odarski
e, velja
ipetilo,
la Šta

niki, a
nci bo-
rice in
tino, to
damo

ke mi
nam
pravne
Štajer-
protje
ali in-
nci se
bi nas
ali in
prav
a Šta-
mveč

rveto-
v po-
ji in
deljo
d 40
sod-
pralo
smo
e pa
zjan-

il je
čun
elno-
ami
mo-
čno
de-
bro
ena-
dar
de,
čne

ko
slo-
iz-

lec
za-
ori-
aj-
alo

ki
az-
oj
in
ne
u;
že
n-
v
a

ut
e
o
r-
e
n

upanje do slovenskih deželnozborskih poslancev, odobravajo njih izstop iz deželnega zbora štajerskega, odobravajo popolnoma njih vzdržno politiko.

Novi deželni poslanci se naprosijo, da ostanejo i oni v abstinenci tako dolgo, dokler ne dobijo na merodajnem mestu osigurano jamstvo, da se bode v bodoče opravičenim zahtevam slovenskega prebivalstva na gospodarskem, kulturnem in narodnostnem polju ugodilo.

Predsednik volilnem shodu zahvalil se je konečno odstopivšemu poslancu gosp. ces. svetniku J. Jermanu za njegov dvanajstletni trud in za njegovo razmeroma uspešno delovanje v deželnem zboru, in zaključil zborovanje s trikratnim „živijo!“ presvitlему cesarju in vladarju Franu-Jozefu I.

Veseli nas je, da so prišli volilci k temu zborovanju v tako lepem številu, želimo pa, da jih pride v enakih slučajih še več.

Čudno se nam pa zdi, da so popolnoma izostali Bizeljanci, katerih smo bili vajeni videti ob sličnih prilikah vedno v naši sredini.

Kakor je dognano, hoteli so Bizeljanci kar na svoje roko kandidata za poslanca gospoda Ivana Balona, deželnega vinorejskega komisarja. To postopanje ne moremo odobravati, odobral ga ni niti gospod Ivan Balon sam, kar je v lastnoročnem pismu potrdil s pristavkom, da ni nikdar mislil na kako kandidaturo in da ne bi nikdar prevzel mandata, ker mu to ne dopušča niti čast, niti njegove službene razmere.

Mislimo, da je to tudi Bizeljancom jasno dovolj.

Celjske novice.

(Volilni možje za volilni okraj celjski,) ki imajo v ponedeljek dne 21. t. m. priti v Celje volit deželna poslance, zbirajo se vsi v ponedeljek jutro ob 8. uri v gostilni Blaža Simonišeka „pri Kroni“, od koder se podajo skupno na volišče.

(Seja upravnega odbora „Južnoštajerske hranilnice v Celju“) pod predsedstvom g. Mihaela Vošnjaka vzela je poročilo o poluletnem računu na znanje. Denarni promet je znašal do 1. julija 1896. 1.1434.462 gld. 85 kr., lansko leto v temu času je znašal 651.099 gld. 10 kr. tedaj se je promet letos povišal za 783.363 gld. 75 kr. V ravnateljstvo za prihodnjo letno dobo bili so izvoljeni gg.: Jurij Detiček, Levro Baš, dr. Juro Hrašovec, dr. Josip Sernec, Dragotin Hribar, dr. Hinko Šuklje, Mihael Vošnjak, dr. Josip Vrečko, dr. A. Brenčič in dr. F. Babnik. Predsednikom upravnega odbora bil je zbran enoglasno gosp. Mihael Vošnjak, namestnikom pa gosp. notar Jurij Detiček.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima v nedeljo dne 20. t. m. ob 10. uri dopoldne v celjski okoliški šoli svoj mesečni zbor. Dnevni red: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. Ali bi ne kazalo v ljudskih šolah, posebno v jednorazrednicah, okoristiti se Bell-Lancastrove metode. 5. O tečaju za deška ročna dela na Dunaju, poroča g. F. Kranjc. 6. Iz naše vprašalne skrinjice. 7. Nasveti. Odbor pričakuje obilne udeležbe! Gosti dobro došli!

(Nemška zavednost.) Pri slavnosti, katero so priredili celjski ognjegasci povodom 25letnice svojega društva, okinčali so mestjani svoje hiše z zelenjem in zastavami. Med slednjimi je seveda moralo biti tudi nekaj „frankfurtarice“. A dotični posestniki, ki so razobesili „frankfurtarice“ so vsi pokazali, da svoje nemške zastave niti ne poznajo, kajti vse te zastave bile so žolte-rudeče-črne, mesto črne-rudeče-žolte. Jedini dr. J. Stepišnik, ki je tudi čutil potrebo razobesiti iz svoje pisarne „frankfurterico“, zadel je pravo; vsi drugi „Velikonemci“, kakor Matthes, Hausbaum, Negri itd. in celo mestna občina niso vedeli, da je njih sestava zastave črno-rudeča-žolta.

(„Das Herz muss jeden wahren Deutschen bluten.“) Če vidi krasno stavbo „Narodnega doma“ na najlepšem postoru mesta. Tako je nedavno v neki gostilni zastokal veliki „Nemec“ dr. Kovačič. Razgovarjala se je namreč neka družba o „popustljivosti“ Nemcev, katera jedina je baje kriva bila, da smo si mi Slovenci mogli postaviti „Narodni dom“. Nemškutar Kovačič se

je najbolj razjezil, češ, če bi mestjani ostali pri svoji cesti na takozvani otok, bi mi Slovenci ne mogli sezidati „Narodnega doma“ sredi mesta, kjer ga vsakdo takoj opazi; koliko nemške krvi je pri tej priliki dr. Kovačičevo pristno nemško srce stočilo, nam ni znano, ker dr. Kovačič nemško srce šele par let nosi v svojem okroglem telesu.

(Celjsko širokoustje.) Kavarnar Gollitsch je že mnogokrat pokazal svojo nemško kulturo. Pred kratkim je zopet čutil potrebo se pokazati o nemški prosvitljenosti. Pretekli teden prebivali so v našem mestu štirje polki vojakov. Neka jutra je korni poveljnik Rheinländer vse vojaštvo alarimiral v Rotovski ulici in nesreča je nanesla, da je trobenta tudi Gollitscha zbudila iz sladkega spanja. Le-ta prileti na ulico in začne razsajati nad častniki, češ, on je „Cillier Bürger“ in se ne pusti v spanju motiti od vojakov. Vse vojaštvo in vojaške vaje so le „Kinderspiel“ in samo nepotrebno trpinčenje ubogih vojakov. Psoval je sploh na vse mogoče načine nad cesarsko armado in se bode imel sedaj zagovarjati pred kazenskim sodiščem. Po tem dogodku bi človek mislil, da se bodo vsaj cesarski uradniki ogibali Gollitsch-eve kavarne, a tega ne storijo, kar je dokaz mišljenja „pristnih“ Celjanov.

Spodnje-štajerske novice.

(Odlikovanje.) Presvitli cesar podelil je znanemu rodoljubu in skladatelju slovenskemu ter mnogoletnemu županu v Št. Jurji ob južni železnici g. dr. Gustav Ipavicu, zlati zaslužni križec s krono. Čestitamo!

(Poročil se je) v ponedeljek dne 14. t. m. v Novicerkvi učitelj g. Fran Zidar s tamošnjo učiteljico gđ. Mici rej. Leinfellner-jevo.

(V Mozirji) so se dne 11. septembra t. l. pripoznala darila tem-le konjerecem: Franc Breznikar, Vransko 70 Kr. in državno srebrno svetinjo. Anton Virant, Gomilsko 50 Kr. in državno srebrno svetinjo. Franc Puncer, Male Braslovče 40 Kr. in državno srebrno svetinjo. Franc Traver, Vransko 40 Kr. Anton Novak, Gomilsko 30 Kr. Anton Pikel, Gomilsko 20 Kr. Franc Zagožan, Bočna 20 Kr. Jakob Ocvirk, Grajskavas 15 Kr. Florijan Bastl, Bočna 15 Kr. Jožef Košenina, Gomilsko 50 Kr. in državno srebrno svetinjo. Anton Hočevan, Gomilsko 40 Kr. in državno srebrno svetinjo. Pavel Popič, Staritrč 30 Kr. in državno srebrno svetinjo. Anton Cizej, Vransko 30 Kr. Jožef Slatinšek, Doblešina 30 Kr. Anton Friel, Potok 20 Kr. Franc Kolenc, Ljubno 15 Kr. Valentin Južna, Vransko 15 Kr. Valentin Južna, Št. Jur 40 Kr. in državno srebrno svetinjo. Alojz Lesjak, Št. Jur 30 Kr. in državno srebrno svetinjo. Pavel Rančigaj, Gomilsko 30 Kr. Ivan Rančigaj, Braslovče 30 Kr. Ivan Banko, Mozirje 20 Kr. Jurij Rak, Št. Jur 20 Kr. Peter Jelen, Gomilsko 40 Kr. in državno srebrno svetinjo. Martin Rojnik, Vransko 30 Kr. in državno srebrno svetinjo. Franc Puncer, Vransko 30 Kr. Ivan Zavolovšek, Bočna 30 Kr. Anton Tlaker, Št. Jur 10 Kr. Anton Virant, Gomilsko 10 Kr. Franc Korošec, Vransko 10 Kr. Ivan Govedič, Šoštanj 20 Kr.

(Iz vranske okolice) se ljudje pritožujejo, da pijo slabo, mlado pivo. Svetujejo, ker je letos hmelj tako brez cene, naj se pokupi doma in zvari pivo, ki ima vedno pošteno ceno. Morda bi res nekaj mogotcev kaj vkrenilo in pomagalo tako kmetu kakor pivopivcu.

(Pojasnilo.) V štev. 20. „Domovine“ od 15. maja t. l. se med spodnještajerskimi novicami omenja tatvina pri g. Ani Mihelak v Št. Petru v Sav. dolini. s pristavkom, da je vlomila baje tista banda — sinovi konjederca iz Roj — ki je že pred leti kradla po Sav. dolini, ter da je žandarmerija jih že več od te bande zaprla. Sinovi nekdanjega konjederca v Rojah so: Jože Permoser, posestnik v Rojah, Janez Permoser, posestnik v Poličanah, in Ferdinand Permoser, strojevodja pri južni železnici v Ljubljani. Po omenjeni notici „Domovine“ bi se dalo misliti, kakor da so ti sinovi nekdanjega konjederca iz Roj tisti tatovi. Temu pa nikdar ni tako, ter ni niti najmanjšega suma, vsled katerega bi se ti smeli z omenjeno tatvino v kakoršno koli zvezo

spravljeni, in da se o poštenosti teh ne sme nikakor dvomiti.

(Iz zadrečke doline.) Občinski odbor občine Bočna je v svoji javni seji dne 12. avgusta t. l. velečastit. g. Antona Rodošek, župnika v Šmartnem ob Dreti, načelnika okrajnega zastopa in namestnika okrajnega šolskega sveta Gornjigrad, vsled zasluga, katere si je pridobil za povzdigo in napredek zadrečke doline, imenoval svojim častnim občanom. Vročenje diplome vršilo se je dne 6. t. m. prav sijajno. Ob polu 3. popoldne dospela je deputacija občine Bočna, njej na čelu g. župan, v Šmartno, ki se je najpoprej popoldanske službe božje udeležila, nato pa povabila č. g. slavljenca k sprejetju diplome v lepo okinčano gostilno Martina Remic. Tukaj se je po kratkem nagovoru vprilo iz Gornjegagrada došlih blagorodnih gospodov in gospa, na čelu jim g. župan in g. knezoškofijski oskrbnik, slavljenec vročila diploma, krasno izvršena po tiskarni gosp. Drag. Hribar v Celju. Vidno ginjen zahvalil se je nato slavljenec deputaciji, kakor tudi gospodom in gospem iz Gornjegagrada za njih mnogobrojni obisk. Gromenje topičev in vihrajoče zastave pričalo je jasno radost občinstva. Po dokončanej slavnosti razšli so se udeleženci veseli z željo: Ljubi Bog naj ohrani č. g. slavljenca zdravega in zadovoljnega še mnogo let v blagor in razvoj naše nam mile doline.

(Volitve za okrajni zastop gornjegrajski) vrše se koncem meseca septembra t. l. in sicer volijo velikoposestniki dne 28., trgi 29., kmečke občine 30. septembra. Za prevlado se borite dve stranki: savinjska in zadrečka.

(Velikanski vihar s točo) razsajal je dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne v Št. Janžu nad Prožinom. Toča, debela kakor orehi, oklestila in uničila je vse. Bog pomagaj, kaj nas čaka letos.

(Šent. Jurij ob juž. žel.) Prav veselo je za nas, da ima družba sv. Mohorja pri nas toliko udov; lani jih je bilo vpisanih 333; letos jih je gotovo še več. Pa vender klub temu, bi bilo še potrebno bralno društvo pri nas, saj ga imajo celo v Slivnici, ki je veliko manjša fara kakor pri nas. Da bi se pač nekaj narodnih možev pogovorilo o tej reči. — Dne 18. avgusta t. l. je imel šentjurski „fajerber“ pri „cestnem Jožetu“ svojo veselico in vaje. Med pokanjem možnarjev se je začelo in skončalo to delo. Vse bi bilo dobro in hvalevredno, ko bi se v slovenskem jeziku „komandiralo“. Ali žalibog načelnik gosp. Franc Praunseiss ml. se le rajši nemščine poslužuje, čeravno ni nobenega Nemca pri društvu, veliko pa takih, ki nemški malo ali nič ne razumejo. No, Šent. Jurij, kje so tvoji dnevi! ko je „Schulverein“ pobiral kosti po cesti? Toliko za danes.

(Sedemdesetletnica.) G. Miha Kuder, znani rodoljub v Slivnici obhaja 25. septembra t. l. svoj sedemdeseti rojstni dan. Ker je imel vedno kot mnogoletni „šolski oče“ odprte roke in odprto srce za uboge otroke, bode imela šolska mladina tega dne šolsko mašo pri sv. Urbanu. Praznoval bo pa ta dan v nedeljo dne 27. septembra t. l.

(Na Dolu) bila sta izvoljena volilnima možema č. g. Anton Fischer, župnik in g. Frančišek Peklar, župan; oba vrla narodnjaka ter iskrena rodoljuba.

(Bralno društvo na Dolu) priredi v nedeljo dne 20. septembra t. l. popoldne o polu treh pod velikim kozolcem veselico s tombolo, tamburanjem in petjem. O tej priliki vršil se bo tudi IV. glavni zbor. Čisti dobiček tombole odločen je revnej šolske mladine domače šole.

(Vabilo) k IV. občnemu zboru „Bralnega društva na Dolu“, in na veselico, ki se bode vršila v nedeljo, dne 20. septembra t. l. popoldne pod velikim ozalšanim kozolcem gosp. Fr. Štravs na Dolu št. 3. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Volitev novega odbora. 3. Velika tombola s 44 dobitki v skupnem znesku za 77 goldinarjev. Med razprodajanjem listov (a 10 kr.) tamburanje in petje. 4. Po tomboli prosta zabava s petjem in tamburanjem slavnega društva „Zvon“ iz Trbovelj. Čisti dobiček tombole odločen je ubogim šolarjem. Vstopnina 20 kr. — Začetek ob polu 3. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor. NB. Vsak naj prinese seboj svinčnik za prečrtanje klicanih števil za tomboli.

(Trbovlje.) V prosep in povzdigo živino-reje in sadjarstva priredi se tu dne 30. septembra in 1. oktobra 1896. regionalna živinska razstava ter razstava sadja. Oglasila k prvej sprejemajo v laškem okraju slavnega županstva do 20. septembra t. l., sadjerejci pa, ne samo laškega, ampak tudi sosednih okrajev, kateri nameravajo razstaviti sadje, naj blagovoljno naznanijo svojo udeležbo do 25. septembra, sadje pa pošljejo do 28. septembra t. l. slavnemu šolskemu vodstvu v Trbovljah. Za premiranje goveje živine so na razpolago 3 državne ter 36 deželni daril in sicer: Za bika: 1 dar. po 60, 50, 40, 30 ter tri po 20 gld., skupaj 7 dar. Za krave: 1 dar. po 40, 2 dar. po 30 in 19 dar. po 20 gld., skupaj 22 dar. Za telice (teleta): 1 dar. po 20 ter 9 dar. po 15 gld., skupaj 10 dar. Lepa vsota 875 gld. razdelila se bode torej med pridne, marljive živinorejce z namenom, jih k umni živinoreji še bolj vspodbuditi. Ker pa prinaša razen reje goveje živine tudi reja svinj in ovac kmetom mnogo dobička, zato se smejo razstaviti tudi ovce in svinje. Za obdarovanje teh določilo se je 100 gld. Pridnim sadjerejem pa se bodo za razstavljeno sadje naklonila primerna darila v novcih ter najbrž tudi v obliki častnih pripoznanj. Kmetovalci in sadjerejci udeležite se razstave v obilnem številu!

(Deputacija okrajnega zastopa ptujskega) zastopana po načelniku Jožef Zelenik-u, podnačelniku notarju Ožgan-u in odborniku Anton Gregorič-u bila je dne 11. septembra t. l. sprejeta po ekselenci c. kr. namestniku marki Baquechemu, v posebni avdijenci, da izprosi zdatne državne podpore za posestnike ptujskega okraja, ki so bili letos po toči, povodnji in drugih nezgodah tako bridko prizadeti. Deputacija povdarjala je posebno veliko bedo, ki preti Haložanom vsled trtne uši in toče, povdarjala pa je tudi veliko denarno stisko, ki je nastala zaradi vstavljenja vseh živinskih sejmov ter prosila, da se v tem oziru, kakor najhitreje živinorejcem pomaga. Gospod c. kr. namestnik sprejel je deputacijo z veliko prijaznostjo, se dal poučiti o vseh težnjah, ter obljubil, da bode storil vse, kar je v njegovih močeh storiti mogoče. Gosp. deželni živinozdravnik dr. Schindler izrazil je veliko nevoljo nad onimi živinskimi kupci, ki so zanesli živinsko kugo sem, a obljubil je tudi, da bodo sejni takoj odprti, ko kuga poneha.

(Velikanedelja.) Kam nas je privedel nemški „fajerber“, so nam nov dokaz volitve volilnih mož za deželni zbor. Vse sosedne občine zbrale so si občinske predstojnike ter najodličnejše kmete za volilne moše, ki stoje trdno za domačo slovensko stranko ter se ne dajo ukloniti kacemu nemčurškemu škrijcu, samo velikonedeljska občina pridobila si je žalostno slavo, da je hoptila v nemčurski tabor. Može mihovski! Ali ne opazite, kako vas pomiljujejo vsi sosedni občani? — Ali nimate med vami kmeta, da bi ga zbrali za volilnega moža? Kaj pa je toraj z vašim „rihtarjem“, ali mislite, da on ima toliko „frštanta“, da bi za volilnega moža „taubal“? Vsaj on tudi vedno trdi, da je dober „štajarec“ in tudi „Slovenec“, da samo tote nove slovenščine ne „pogrūnta“. Oj ti pasja dlaka! gospod rihtar! Vsaj vi vedno trdite, da kmet mora kmeta voliti, zakaj pa se toraj tega niste držali? Toda dosti o tem. Cela stvar se da na kratko tako-le povedati: Dne 4. kimovca t. l. zbrali so se mihovski „kimovci“ pod predsedništvom župana g. Veskimovca in so zvolili za volilna moža g. Oberkimovca in g. Mitkimovca. O ti ubogi dr. Rosina, ko bodeta ta dva enkrat v „Lotmerk“ prikimala, potem si pa „fuč“.

(Iz Boračeve pri Radencih.) Nedeljski shod „Političnega in gospodarskega društva“ imel je najlepši vspeh. Zastopane so bile skoro vse občine tega okraja. Govor kandidata dr. Rosina se je navdušeno sprejel; izborno je govoril tudi o gospodarskih razmerah našega okraja g. Ivan Kukovec. Sprejela se je resolucija, v kateri volilci izražajo soglasje s sklepi zaupnega shoda mariborskega. — Na to se je pojasnilo, kako agitujejo nasprotniki s tem, da kandidirata znana rodoljuba g. Matija Slavič in g. Ivan Kukovec. Oba sta izjavila, da na to niti mislila nista in da priporočata od zaupnih mož postavljenega kandidata, kteremu je izvolitev popolnoma za-

gotovljena. Oficijski del zaključil se je s prelepim govorom g. Kukovca, ki se je končal s trikratnim „živijo“ na presvitlega cesarja. V zabavnem delu vršile so se lepe napitnice. Govorili so g. župnik Meško, g. kaplan Ozmec, Frangež, dr. Rosina itd. Ko smo se razšli, izrekla se je le želja, naj bi se kar največ taci shodov političnega društva priredilo. Za izborna zabavo skrbelo pa je vrlo kapelsko pevsko društvo, ki je s svojim izbornim baritonistom nekaj točk tako dovršeno pelo, da je bilo ljudstvo kar očarano. — Volitev volilnih mož je izpala ugodno. Pokazalo se je pri teh volitvah, kako zelo se že obrača narodna stvar v Gornji Radgoni. Po vseh občinah se gibljejo zanesljivi narodnjaki, odkar se je dvignila zastava odločnosti in ne tistega nekdanjega mešetarenja. — Naši volilci bodejo z veliko večino glasovali pri deželnozbornski volitvi za g. dr. Rosina. Na svidenje torej 21. septembra v Ljutomeru!

(Poštna postaja Sv. Križ pri Ljutomeru) je premenila svoje ime, in se imenuje Križovci na Štajerskem.

(Mura) je dne 1. in 2. septembra t. l. silno narasla, ter poplavlila na Spodnjem Štajerskem dosti travnikov, kjer je povzročila škodo, posebno tam, kjer še ni bilo pokošeno.

(Konjska dirka na Cvenu pri Ljutomeru) je letos na dan 8. septembra t. l., kakor je bilo že mnogo let običajno — izostala. Govorica gre, da je to povzročila podružnica konjerejskega društva okraja Ljutomerskega, češ, da je prepozno uposlala prošnjo za to.

(Iz Veržeja.) Tukajšnje bralno društvo je priredilo dne 8. t. m. v šoli veselico z glediščno predstavo. Zbrane goste pozdravi predsednik društva č. g. župnik Lovro Janžekovič. S svojim humorjem je vzbudil mnogo smeha. Za tem nastopi moški in mešani zbor pod vodstvom gosp. nadučitelja Vanda. Petje je bilo izborno. Sedaj se pa prikaže deklica v črnogorski noši in deklamuje „Črnogorsko“. Občinstvo skoro ni hotelo vtihniti s ploskanjem. Zastor pade, in ko se spet vzdigne se že prične burka v enem dejanji: „Dva gospoda in eden sluga“. Ta prizor je vzbudil občinstvu občno senzacijo. Diletanti so vsak svojo ulogo dobro rešili, a prednost gre vendar slugi Ivanu, ta se je obnašal, kot bi bil kak večletni mestni igralec. Po končani igri je bila prosta zabava v gostilni g. H. Klemenčiča. Veselice se ni toliko ljudstva vdeležilo, kot druge krat, a vendar je bila dovolj obiskana. Obžalujemo, da iz Ljutomera ni bilo razun g. M. Karba, ničogar. Križevčani so prišli v mnogem številu. Hvala jim! Bilo je tudi zastopano bralno društvo cvensko. Učitelj in dijakov bilo je dosti, kateri so zelo pripomogli, da je pri prosti zabavi bila jako dobra volja. Eno še obžalujemo, namreč, da se je veselice malo, malo tržanov vdeležilo. Vzrok temu bi lahko navedli, a za tokrat — molčimo. — Odboru društva pa bodi zahvala, da nam večkrat prireja tako mične veselice; ob enem mu pa kličemo: „Naprej!“ Dasi je nasprotnik odpravljen, vendar ni treba rok križem držati. Le, kakor doslej! V „Slov. Gospodarju“ je nekdo hotel udariti po društvu ali po gostilničarju, pri katerem je bila prosta zabava, češ, da se tam prebirajo nemško-liberalni časniki, in da se tam nemščina lomi. Isti opazki imamo resnici na ljubo konstatovati, da je bila v tem le konkurenčna nevošljivost, ter da dotični gostilničar ni naročen na noben nemški časnik.

(Iz Veržeja.) Mura nam dela v tekočem letu mnogo škode. Na pet ali šest krajih je prekopala dosti koristne zemlje, travnikov in gozdov, ter na drugi strani pustila nerodovit prod, od katerega kakih 20 let ne bo nobene koristi. To leto se ni branilo čisto nič, a vendar se mora plačevati ista svota, kakor druga leta. Zakaj se ne brani, dokler bi se še lahko dalo? Menda za to, da se tedaj premalo zasluži! Čemu gre prošnja za prošnjo zaradi tega na deželni odbor? A vse brez vspeha. Sami se braniti ne smemo, tisti pa, katerim smo primorani vsakoljetne visoke svote plačevati, pa nočejo. Mura bi nam tudi brez teh uplačil toliko zemlje razkopala, kakor sedaj. Merodajne kroge prosimo pomoči.

(Volitve štajerskega veleposestva) se štajerski konservativci ne udeležijo, ker so liberalci

odbili kompromis, tako pa nimajo najmanjšega upanja, da bi dosegli kak uspeh. Vodja štajerskih konservativnih veleposestnikov je razposlal konservativnim volilcem pisma, v katerih jim priporoča, naj ne pojdejo volit. Dunajski krščanski socijalni listi grajajo, da konservativni veleposestniki, kar vržejo puško v koruzo. Če s konservativnimi kandidati ne gre, naj bi poskusili s kakim polovičarjem, o katerem se ve, da ni nemški liberal. Iz tega je vidno, da bi dunajski konservativci radi videli, da bi veleposestvo volilo kacega narodnega Nemca. Zato pa razmere niso ugodne na Štajerskem. Čudno je pa, da vlada ni storila nobenega koraka, da bi se v štajerskem veleposestvu sklenil kak kompromis, ko na Gorenjem Avstrijskem ni odjenjala, da so konservativci se udali, da volijo dva liberalca.

Druge slovenske novice.

(Kranjski deželni odbor) je sklenil izdati posebno okrožnico na župane, po kateri se prepoveduje volilnim možem plačevati pot iz občinske blagajnice. Če bi se baje potnina izplačala, jo pa bode moral občinski blagajnici povrniti župan. Ta odredba utegne imeti to slabo posledico, da se revnejši ljudje ne bodo mogli voliti za volilne moše. To bi bilo obžalovati glede pete kurije. S tem se nižji stanovi indirektno pripravijo ob volilno pravico, ki se jim je dovolila. Mislimo, da hoče deželni odbor s tem pospešiti vpeljavo direktnih volitev na Kranjskem.

(Stolnim kanonikom v Ljubljani) je imenovan stolni vikarij in urednik „Slovenca“ g. Andrej Kalan.

(Zblaznela in v vodo skočila.) Dne 10. septembra t. l. je v Ljubljani skočila v vodo 45letna vdova Marjeta Breznik. Redar Ivan Ažman jo je potegnil že nezvesto iz vode. Ko je prišla k zavesti, je pravila, da sta jo pri sv. Jakobu v cerkvi prijela dva moža in jej vzela 15.000 gld. Iz tega njenega govorjenja so posneli, da je blazna.

(Morilec svoje žene.) V nedeljo dne 6. t. m. šel je ljubljanski 73letni čevljar Janez Čarman s svojo 73letno ženo in triletnim sinkom nje-gove v Ameriki se nahajajoče hčere v Štepano vas. Pili so v neki gostilni v Štepanji vasi. Zvečer se je Čarman brez žene vrnil domu. Mož je pravil ljudem, da je žena na potu zaostala in se je morda ponesrečila, ker je bila slaboumna. V sredo so Čarmana zaprli, ker je triletni fantek ljudem povedal, da je stari oče udaril staro mater po glavi, potem jej nekaj vzel in jo vrgel v vodo. Sodi se, da je Čarman hotel od žene denar, ki ga je nekaj dni poprej dobila od hčere iz Amerike, a ga mu ni hotela dati. On precej rad pije. V soboto so izlekli Čarmanco iz vode in je res imela hud udarec čez glavo, kar kaže, da je fant resnico pripovedoval. Čarman pride seveda zavoljo umora svoje žene pred porotnike.

(Knjige za slovenske meščanske šole.) Za druge realistične predmete so preskrbeli šolske knjige na slovenskih meščanskih šolah in v najvišjih (6., 7., 8.) razredih ljudske šole gg. profesorji: Orožen (zemljepis), Vrhovec (zgodovina), Hubad (prirodopis), Senekovič (fizika); za računstvo in geometrijo sta pa rokopise že izgotovila gg. meščanska učitelja dr. T. Romih in Bezljaj. Vsled posredovanja kranjskega deželnega zbora izidejo računice v založbi Drag. Hribarja v Celji, geometrija pa v tiskarni Blaznikovih dedičev v Ljubljani. Na ta način bodo torej v kratkem vse knjige za slovenske meščanske šole na svetlem. Škoda, da nimamo Slovenci še več teh učilnic!

(V ječi obesil.) V preiskovalnem zaporu dež. sodišča v Ljubljani obesil se je dvajsetletni Valentin Jerič iz Št. Jurja pri Kranju.

(Zlato poroko) sta dne 13. t. m. slavila v trnovski cerkvi v Ljubljani bivši tesar Matija Sattler in njegova žena. Jeden njegovih sinov in hči sta bila pri tem slavlju, drugi sin ni mogel priti, ker biva v Avstraliji.

(Delavec v plamenu.) V Czapovi tovarni za žveplenke v Ljubljani se je minoli teden v sredo bil vnel spirit. Dvema delavcema se je pri tem vnela obleka. Delavec Velkoverh si je s predpasnikom pogasil obleko. Drugi delavec Buteti, je pa ves v plamenu skočil skozi okno na

dvorišče in ondu nezavesten obležal. Opečenega prepeljali so v deželno bolnico, kjer je umrl.

(Sedemdesetletnica) slavi jutri čast. gosp. notar Luka Svetec v Litiji, podpredsednik družbe sv. Cirila in Metoda. Luka Svetec je bil dober prijatelj ranjega Janeza Bleiweisa in je ostal vedno zvest svojemu narodu. Več let je bil deželni in državni poslanec. Zbrali se bodo v Litiji rodoljubi iz raznih krajev Slovenije, da dostojno proslave tega za naš narod tako zaslužnega moža.

(Odkritje spominske plošče.) Minulo nedeljo se je v Javorjah nad Poljanami na Gorenjskem odkrila spominska plošča ranjemu kanoniku in velikemu prijatelju slovenske mladine Luki Jeranu. Slavnostni govor je imel ljubljanski kanonik A. Kalan, ki je opisoval zbranemu ljudstvu življenje in zasluge Jeranove.

(Posojilnica v Moravčah) je imela v prvem mesecu svojega obstanka že čez 100 udov in čez 25.000 gl. prometa.

(Požar in tatvina.) Dne 7. t. m. je pogorela jedna hiša v Krnici ob Radovni na Gorenjskem. Pogorelo je tudi sosedno gospodarsko poslopje. Mej požarom je iz goreče hiše izginila hranilna knjižica.

(Poboj.) Dne 8. t. m. je Anton Burja na Bohinjski Beli trikrat zabodel v prsi Janeza Reblja, ki je čez dobre pol ure umrl.

(Konjska dirka v Šent. Jarneju) dne 14. septembra t. l. izpadla je z ozirom na rezultat hitrosti vožnje še precej ugodno; prekosil se sicer ni rekord, ki velja za 1 km 1 m. 45 sek., vendar je dosegel g. šentpeterski župnik Borštner s svojim konjem, ki je prevozil trikrat na okolu v 5 m. 32 sek., jako lep vspeh. Mej drugimi oddarovanci naj naštejemo: G. Rabzelj iz Škocijana, ki je dobil trikrat darilo, kakor tudi g. Strauss iz Kostanjevice, ki je dobil prvo darilo. — Vreme je bilo tudi ugodno do gosposke dirke, ko je začelo deževati, in sploh vse povoljno, vendar bi se želela malo bolj mnogobrojna vdeležba.

(Medved.) Dne 7. septembra t. l. je blizu Kočevja na Dolenjskem medved napal živino na paši in raztrgal jedno kravo.

(Nova slovenska posojilnica) se je ustanovila v Senožečah; v Cerknici pa konsumno društvo.

(Odkritje nagrobnih spomenikov dveh učiteljev.) Dne 24. t. m. se na pokopališču v Idriji odkrijeta spomenika pokojnemu ravnatelju Ingliču in učitelju Plesku. Letos umrlemu idrijskemu učitelju Levsteku postavi se spomenik drugo leto. Spomenik bivšemu predsedniku „Zveze učiteljskih društev“ Ribnikarju odkrije se letos dne 16. oktobra v Dolenjem Logatcu.

(Prepovedano zborovanje.) Celovški okrajni glavar je skrben gospod. Posebno zdravje Slovencev mu je močno pri srcu. Če je le kje kaka bolezen, gotovo se prepove slovenko zborovanje na dolgo in široko okrog. Tako je prepovedal zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda v Dvoru nad Vrbo, ker je neka bolezen v poltretjo uro oddaljeni vasi. Za zdravje Nemcev ta gospod ni tako skrben. Njim dopušča zborovanje, naj je tudi nalezljiva bolezen v dotičnem kraju.

(Volk) se je pokazal nad Tropovljani ob Zili na Koroškem. V strahu so ljudje, ki imajo živino na planinah.

(Volitve v Trstu.) Prve dni novembra bodo v Trstu volitve mestnega zastopa, ki je ob jednem tudi deželni zbor. Letos bode volilni boj posebno hud v okolici. Italijani bodo poskusili Slovincem izviti vse mandate, katere so do sedaj imeli. Podpirala jih bode vlada. Vitezu Rinaldiniju namreč ni prav, da okoličanski poslanci ne prihajajo v deželni zbor. Če Italijani zmagajo v okolici, bode vitez Rinaldini lahko poročal na Dunaj, da prebivalstvo ni odobraval postopanja slovenskih poslancev, da vlada mej Slovinci in Italijani najlepše razmerje, katero skušajo motiti le nekateri hujskači. V mestu bodo pa volitve se vršile jako mirno, ker ste obe italijanski stranki se glede volitev sporazumeli. Čemu bi se tudi pri volitvah ravsali, ker vendar mej italijanskimi konservativci in naprednjaki ni nobene prave razlike. Jedni malo bolje odkrito, drugi pa malo bolj prikrito goje svoje iredentovske težnje.

(Ubegel morilec.) Zaradi umora svoje ljubimke v dvanajstletno ječo obsojeni deseterik J. Škrl je pobegnil iz tržaške vojaške bolnice. V tisti sobi, v kateri je bil Škrl, sta ležala dva druga vojaška obsojenca. Škrl je po noči oblekel uniformo jednega njegovih tovarišev. Prepasal je predpasnik, kakoršne imajo bolniški strežaji in potkal na vrata. Vojak stoječ na straži mu je odprl in ga pustil ven, videč ga v predpasniku. Šel je na stranišče. Od tod se je spustil po strelovodu iz tretjega nadstropja, preskočil zid in pobegnil.

(Naučni minister in Italijani.) Tržaški mestni zastop je imenoval prof. F. Fridricha za ravnatelja italijanske realke. Fridrich je pa tako dvomljiv avstrijski rodoljub, da se ga učni minister Gautsch ni upal potrditi. Tržaški mestni zbor se pa ni dal v kozji rog ugnati in je Fridricha zopet imenoval. Minister Gautsch si je pa menda sedaj mislil, da pametnejši odjenja, in je imenovanja potrdil. Italijani vsled take vladne prijenljivosti gotovo ne bodo ponižnejši postali. Bahajo se že očitno, da so zopet jedenkrat ustrahovali vlado.

(Na Voloskem) v Istri snujejo posojilnico. Treba bi je bilo še v drugih krajih tužne Istre, n. pr. v Buzetu, Kastvu itd.

(Nagla smrt.) Dne 10. t. m. našli so v Gorici v postelji mrtvega državnega poslanca Hugona kneza Hohenlohe. Pokojnik je bil hud nasprotnik Slovincem. Svoj čas je v državnem zboru zastopal goriško veleposestvo, zadnji čas pa zastopa goriška mesta. Bil je tudi predsednik južne železnice in upravni svetnik več drugih podjetij. V Gorico se je bil pripeljal dan poprej, da se zahvali grofu Badeniju in ga pouči o razmerah na Goriškem v takem smislu, kakor Italijani žele.

(Samomor Slovenca na Reki.) Kontrolor užitninskega urada na Reki skočil je iz svojega stanovanja v tretjem nadstropju neke hiše in se ubil. Dora je bil blizu Postojine, imel je že 51 let. Bilo se mu je v glavi zmešalo.

(Pazin — hrvašk.) Italijane grozno jezi, da je velika pazinska občina v hrvaških rokah. Deželni zbor isterski je bil sklenil, razdeliti pazinsko občino v štiri samostojne občine. Tako so mislili vsaj mestno občinsko upravo dobiti v roke. To se pa jim ni posrečilo, cesar dotičnega zakona ni potrdil in Pazin ostane hrvašk.

Druge avstrijske novice.

(Kmetijski shod na Dunaji.) V nedeljo je bil na Dunaji kmetijski shod, katerega se je udeležilo blizu 10.000 kmetov in njih zastopnikov. Shod je v imenu poljedelskega ministra pozdravil dolenje avstrijski namestnik grof Kielmansegg. V imenu dunajskega mesta je shod pozdravil podžupan dr. Lueger. Shod je sprejel soglasno celo vrsto resolucij o kmetijskih zadugah, zemljiškem davku, lovskem zakonu, povračilo poškodovanj po uimih, preskrbovanje ubogih, domovinskih pravic in poljedelskih šolah. Shod se je izrekel, da se mora vpeljati strožje nadzorovanje zavarovalnic. Shod se je izrekel za osnovo državne banke in pa za obnovenje pogodbe z Ogersko jedino v slučaju, ako se kvota znatno zviša.

(Obrtni shodi na Dunaji.) Minuli teden so bili na Dunaji shodi avstrijskih krojačev, čevljarjev in mizarjev in občni obrtni shod, na katerem je bilo zastopanih kacic 60.000 avstrijskih obrtnikov. Na teh shodih so se povedale raznovrstne misli, kako bi se dala ohraniti mala obrtništva.

(Stara katoliška sinoda.) Na Dunaju je zborovala stara katoliška sinoda. Starokatoliki so se ločili od katoliške cerkve, ker nočejo priznati papeževe nezmotljivosti. Sinoda je sklenila, da premesti škofijski sedež z Dunaja na Severno Češko, ker je ondu največ Starokatolikov. Tudi mislijo mej češkimi Nemci s tem loviti ljudi v novo cerkev, da bodo jim pripovedovali, da je to nekako nemško narodna vera. Starokatoliki so latinščino v cerkvi zamenili z nemščino.

(Prememba v predsedništvu gospodske zbornice.) Predsednik gospodski zbornici grof Trauttmansdorf se je odpovedal. Za naslednika

mu je odločen knez Alfred Windischgrätz, bivši ministerski predsednik.

(Poslanec Lienbacher.) Dne 14. t. m. je umrl na svojem posestvu Georgenburg na Solnograškem po večmesečni bolezni dvorni svetnik Lienbacher. Pokojnik je bil dolgo časa jako odločen član konservativne stranke. Rojen je bil 1822. leta in je 1846. leta stopil v državno službo. Leta 1870. je bil voljen v solnograški deželni in 1873. leta v državni zbor. Nekaj časa je bil tudi solnograški deželni glavar. Iz Hohenwartovega kluba je bil izstopil, ker se mu je zdel klub preveč Slovanom prijazen. Osnova je svojo stranko, ki je bila nasprotna Slovanom. Prijazen pa Lienbacher tudi ni bil krščanskim socialistom. Bil je dober pravnik in nekaj časa se je mislilo, da kedaj pravosodni minister postane. Z njim razpade najbrž tudi stranka njegova.

(Volitve na Solnograškem) za deželni zbor so tudi že razpisane. Dne 17. oktobra t. l. volijo kmetske občine, dne 20. oktobra mesta, trgi in trgovska zbornica in dne 24. oktobra veleposestvo.

(Dr. Rudolf Schmaus.) Dne 6. t. m. je umrl v Pragi deželni odvetnik Rudolf Schmaus, velik prijatelj Slovencev. Pred devetimi leti je bil priredil vlak, ki je bil pripeljal veliko čeških rodoljubov na Slovensko. On je osnoval češko-slovensko društvo v Pragi, katero podpira slovenske dijake in goji bratsko vzajemnost mej Čehi in Slovenci.

(Volitve v Šleziji) niso razmer v deželnem zboru dosti premenile. Namesto treh liberalnih so pa voljeni trije narodni Nemci. Slovani niso ničesa pridobili, pa tudi ničesa izgubili. V veleposestvu so bili voljeni sami liberalci.

(Strossmayer v Serajevu.) Dijakovski škof J. Strossmayer je minoli teden bil prišel v Serajevo blagoslovit novo duhovsko semenišče. Nadškof Stadler je priredil banket na čast Strossmayerju. Pri tem banketu je serajevski župan proslavljal Strossmayerja kot apostola jedinstva in ljubezni mej južnimi Slovani.

(„Glas Hercegovca“) je prenehal izhajati po smrti svojega urednika Radačića. Sedaj Hercegovina nima nobenega časopisa.

(Wekerle) bivši ogerski ministerski predsednik, jeden najodličnejših vodij ogerske liberalne stranke, ne misli več kandidovati. Sodi se, da Wekerle zapusti javno delovanje, ker že vidi, da tudi na Ogerskem liberalce v kratkem doleti poraz. Wekerlova vlada ostane vsem katolikom v kaj neprijetnem spominu, ker je bila izdelala znane proticerkvene predloge, mej drugim predlogo vpeljavi civilnega zakona.

(Premenjevanje imen na Ogerskem.) Neki Samuel Koku, žitni trgovec v Budimpešti je hotel svoje rodbinsko ime premeniti v Kolar. Najbrž je mislil, da bi to služilo njegovi trgovini, ko bi ljudje iz imena ne mogli več poznati da je žid, in ga imeli za Slovana. Ogersko ministerstvo notranjih stvari pa te premembe ni dopustilo, ker Kolar ni pristno madjarsko ime. Na Ogerskem torej druge premene imen niso dovoljene, kakor pomadjarjene.

Ogled po širnem svetu.

(V Stari Srbiji.) Turki napadajo kristijane po vaseh, jemlje jim živino in drugo blago, ter jim prete, da vse pobijejo. Kristjani se ne upajo braniti, ker nimajo orožja. V šestih vaseh so Turki oropali cerkve. Kristjani so poslali pri tožbo v Carigrad in zahtevali pomoči, a ne dobe nobenega odgovora.

(Preganjanje Armencev.) Turška vlada je odposlala bivšega armenskega patrijarha Izmišeljena v pregnanstvo, ker se je potegoval za svoj narod. Iz Carigrada sedaj iztiravajo Armence, kateri niso oženjeni ali še ne morejo izkazati, da imajo precejšno število premoženja. Brez vsakega povoda jih pošiljajo v Azijo. Posebno pa hite seveda s tistimi, katerim so Turki oropali prodajalnice. Turški policijisti so pač stikali pri židih po stvarih, ki so pokradene in oropane Armencem. Kjer so kaj našli, so potem židu kar prodajalnico izpraznili, vzeli so mu tudi vse drugo blago. Armencem pa blaga niso vrnili, temveč je vse ostalo pri policiji. Policijisti uradniki so si oropane stvari mej seboj razdelili.

kajti Armenci so v Carigradu v velikem strahu, boje se, da jih Turki zopet napadejo.

(Anarhisti.) V Londonu so zaprli več oseb, ker so nameravale izvršiti napad na grad Balmoral o času carjevega obiska. — Priprave so dobili v Antwerpenu v Belgiji in je belgijska policija jim bila na sledu. Iz Belgije so šli za njimi tajni policisti v London. Ko je policija anarhiste prišla, našla je pri njih 100 kilogramov dinamita in mnogo bomb. — V Toulonu na Francoskem je pa policija prišla najnevarnejšega irskega anarhista Thinassa, ki je 1882. leta umoril irskega podkralja in njegovega tajnika. Thinass je bil tudi v zvezi z omenjenimi v Londonu prijetimi anarhisti.

(Belgijski kulturonošci.) Belgijski kralj je dal zapreti 10 častnikov, ker so v kongijski državi uganjali z zamorci strašne grozovitosti. Jeden je dal 1300 zamorcem roke porezati. Vsa Belgija je strašno razburjena zaradi teh grozovitosti.

(Na Kreti) se je že začela izvajati preosnova uprave. Za generalnega guvernerja je sultan zopet imenoval Berovičiča in ga sedaj le še morajo potrditi velevladi. Mohamedanci pa posebno s tem niso zadovoljni, da bode polovica žandarjev kristijanov. Prosili so, da naj bi se za žandarje poklicali inozemci, če že morajo kristijani biti, a se je njih želja odbila.

(Vstaja na Filipinah) se vedno razširja. Vladna poročila seveda pripovedujejo le o zmagah, kakor so pripovedovali tudi o zmagah na Kubi. Posebno vladna poročila nič ne povedo, koliko Špancev pade, temveč le pripovedujejo o velikem številu padlih vstašev. Vstaše neki podpirajo Japonci. Na Japonskem izhaja neki list v malajskem jeziku, ki Malajce na Filipinih naravnost pozivlje, naj zapode Špance, kateri jih le izsesavajo. Tudi nemški trgovci na Filipinih podpirajo vstaše. Nekaj Filipincev so Španci dali postreliti, ker se je o njih izvedelo, da podpirajo vstajo. Da je položaj na Filipinih jako resen, kaže to, da misli vlada od zbornic zahtevati neomejen kredit za pomirjenje teh otokov. Španski listi so vsi jedini v tem, da mora Španija napeti vse sile, da obvaruje te poslednje ostanke nekdanje španske slave.

Narodna svečanost.

Velezaslužni starosta slovenskega naroda, neumorni boritelj narodnih svetinj, neustrašeni zastopnik pravic slovenskega naroda, visoko spoštovani gosp. Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, bivši državni in deželni poslanec, pisatelj slovenski, ter ustanovitelj družbe sv. Cirila in Metoda, obhaja letos svojo sedemdesetletnico.

Kakor vsi izobraženi narodi, goji tudi narod slovenski v svojem srcu čisto hvaležnost svojim braniteljem in pristno ljubezen zaslužnim sinom.

Praznovanje „Svetčeve“ sedemdesetletnice, je svečanost slovenskega naroda. Kakor je ta starosta narodnih bojevnikov iz čiste ljubezni do predragga naroda posvetil vse svoje moči blaginji slovenskega naroda, istotako bode praznoval slovenski narod hvaležnim in veselim srcem to svečanost.

Slavnost o priliki sedemdesetletnice Luke Svetca, vršila se bode po določilih slovenskih rodoljubov in narodnih društev z lokalnim odborom v Litiji dne 19. in 20. t. m. in sicer dne 19. zvečer baklada in serenada, dne 20. popoldne ob 1. uri banket. — Kdor se hoče udeležiti banketa, naj blagovoli to naznaniti vsaj do 18. t. m. g. Karolu Preželj, posestniku v Litiji.

Kuver velja za osebo brez pijače 2 gold., kateri znesek naj se blagovoljno pošlje z naročilom vred, ali pa plača pri banketu.

Glede podrobnosti naj se udeleženci slavnosti, zlasti narodna društva, ki se še niso oglašila, blagovoljno obrnejo do g. Ivana Gregorčiča, notarskega kandidata v Litiji.

V Litiji, dne 11. septembra 1896.

Za odbor:

Ivan Jenko.

Ivan Gregorčič.

Dopisi.

Slavno uredništvo „Domovine“ v Celji.

Z ozirom v Vašem listu z dne 28. avgusta 1896 objavljeni dopis iz Levca, prosim, da se v

zmislu § 19. tisk. zak. sprejme sledeči popravek. Ni res, da je po pomoti prišlo tistih 30 gld., katere je graška zavarovalna družba nakazala, v moje roke.

Ni res, da se je ta denar odkazal v pravo gasilnega orodja.

Ni res, da so se pri pitju za teh 30 gld. kupljenega piva fanti topli, oziroma v lase skočili. Stvar je bila drugača.

Meni je dopisalo „Graško zavarovalno društvo“ z dopisnico z dne 26. julija t. l., da je dovolilo 30 gld. za popravilo brizgalnice in poplačila truda gasilcev in da naj se zglašim vsled tega pri zastopniku tega društva v Celji, v svrhu, da se pogovorim z njim o tem, kako naj se ta denar razdeli.

Šel sem takoj k gospodu F. Mathes-u v Celje in tukaj se mi je naročilo, da moram prinesiti potrdilo od županstva na zapisku onih mož, ki so pomagali in pripomogli pri gasitvi. Na ta list dobil sem potem za te moze (bilo jih je 14) pri gospodu Mathes-u 30 gld., ne da bi mi gosp. Mathes kaj omenil o tem, da se naj ta denar samo ali sploh količkaj za popravilo brizgalnice porabi, ali da naj bi županu ta denar izročil. Ker so dotični možje sklenili, da nečejo vsak svojega deleža teh denarjev, temveč, da naj se ta denar skupno v družbi vsih zapije, ki so pripomogli pri gasitvi, se je to tudi zgodilo in druzega nič. Plačalo pa se je 8 gld. 04 kr. od 30 gld. za čiščenje brizgalne in v poplačilo dotičnih pomagateljev pri gospodu Ivan Planinšek-u v Medlogu.

V Levci, dne 15. septembra 1896.

Martin Fliehs.

Brežice. (Nemška šola v Brežicah.) Pereče prasanje o ustanovitvi nemške šole v Brežicah traja približno nad 12 let. Ze v dobi okrajnega glavarja Rupnika jelo se je pritiskati na vladne kroge — brez vladne pomoči ne dosežejo itak naši „Germani“ nič — da se razdeli obstoječa šola v nemško za brežko mesto, in utrakvistična za okolico. Mož ni imel časa baviti se s tako malenkostjo, pustil je živeti Slovincem po svoje, Nemcem po svoje — sam posedal je pa najraje za kupico. Naslednik njegov dr. P. Wagner je kazal sicer dobro voljo, imel je tudi potrebno spretnost za sveto germansko stvar, a bival je prekratko med nami, da bi bil mogel lotiti se tega dela. Tudi sledečemu glavarju g. Kankovskiju ni se posrečilo spraviti to zadevo v pravi tir; ni se niti on posebno ogreval za njo. Ko je prišel na krmilo d'Arailtza, mož plemenitega značaja, poštenjak redke vesti, avstrijski uradnik per excellence, uradnik, ki ni protežiral ni ene ni druge stranke, nego se le odločeval, kar mu je velevala postava, kar mu je velevala uradniška čast, — onda je bilo popolnoma zapalo vprašanje po nemški šoli.

Po smrti tega v brežkem okraju zaradi svojega pravicoljubja nepozabljivega moža, zasedel je I. mesto v uradu okrajnega glavarstva c. kr. vladni tajnik gospod Friderik Tax. Zdaj je prišel pravi mož na površje, z njim je napočila zlata doba brežkim slovenozrcem.

Gospod uradni vodja prezira v obče slovenski živeli v tukajšem okraju, za njega ni brežki okraj drugega nič, kot oblok nemškemu mostu do sinje Adrije. Če sliši slovenske besede, začne ga mrzlica tresti, če vidi slovensko vlogo, bati se je, da ga zadene srčna kap. Bog obvari govoriti mu kaj o slovenskih časopisih, njemu je dušna paša celjska „vahtarica“ in na vse pretega hvali njeno izborni, pošteno pisavo. Ni nikakor čuda, da rasejo rogovi brežkim njegovim pristašem.

Razvozlat je konecno tudi zagonetko nemške šole.

Po nalogu tega strogega gospoda sestavljala sta tukajšni nadučitelj in voditeljca dekliske šole že dokaj let potrebne imenike nemških učencev. Eno leto sta jih naštel več, drugo leto manj; končno sta pa zaključila, da se nahaja v našem šolskem okraju 147 za šolo godnih otrok nemškega pokolenja. To se je pa vendar še nemškemu deželnemu šolskemu svetu v Gradci in celo naučnemu ministerstvu predebelo zdelo, kajti skrečila sta te številke na 96.

Mestna občina brežka zahtevala je potem na podlagi teh imenikov, da se dozrajna šolska občina razdeli, ter da dobi mesto svoj krajni šolski svet, okolica pa svojega.

Deželni šolski svet je ugodil tej prošnji popolnoma, naučno ministerstvo je pa ukrenilo konecno vsled priziva slov. okoličanov in meščanov, da mora ostati šolska občina nepremenjena, da se pa mora samo šola razdeliti v oddelek z nemškim in v oddelek z utrakvističnim poučnim jezikom.

Ob enem se je zaukazalo krajnemu šolskemu svetu v Brežicah, da popiše po sklepu letošnjega šolskega leta še enkrat vse za šolo godne otroke in da pokliče še enkrat stariše in postavne zastopnike teh otrok v zaslišanje, kako šolo da želijo, nemško ali utrakvistično. Od teh izjav zavisi razdelitev nemškega oddelka.

Brežki mogotei niso mogli pričakat sklepa šolskemu letu; — kakor je to zahteval uradni ukaz — temveč poslali so že med šolskim letom posebno komisijo, od hiše do hiše v popis za šolo godnih otrok. Kaj hudo so se prestrašili naši okoličani misleč, da je prišla komisija zapisavat njih otroke za nemško šolo; marsikatero „pikco“ so dobili udje popisovalne komisije na ušesa, prišlo je celo tako daleč, da se je moralo vršiti to popisovanje pod varstvom bajonetov. Končno se je izročila cela stvar pred sodnijo in nekaj ubogih nevednih kmetov je bilo kaznovanih z zaporom po 4, 14 celo 1 mesec dni.

Kdo je temu kriv? Tajnik kmečke občine Zakot, skrajni pristaš brežkih Lažnemcev, sin slovenskega pokolenja g. Fr. H., kateri je držal dotični uradni ukaz v svojih rokah celo dōbo, dokler je popisovanje trajalo, da ni niti župan sam vedel, kaj se prav za prav po občini popisuje. Slovenska občina Zakot, kako dolgo si boš še držala tega uzornega moža za tajnika, kako dolgo si boš še dala pljuvati v obraz od lastnega plačanega služabnika?

Dne 31. avgusta in 1. septembra t. l. bili so poklicani uradno starši in postavni zastopniki popisnih otrok pred c. kr. okrajno glavarstvo, da izrečejo konecno željo za nemško ali utrakvistično šolo.

Od 432 otrok prijavilo se jih je 97 za nemško šolo in s tem je nemška dvorazrednica zajamčena.

Statistika teh otrok pripoveduje kaj čudne stvari: 60 v nemško šolo vpisanih otrok ne zna niti besedice nemški, 67 otrok je pravih privandrancev, ki nimajo niti v mestu niti v okolici domovinske pravice. Četvero otrok je vpisanih po nepostavnih zastopnikih, K. V., C. in K. dali so prvotno vpisati svoje otroke v utrakvistično šolo, vsled groznega pritiska po posebnem agitacijskem odboru: „Ornik, Faleschini in del Cott“ premislili so se pa možaki čez noč, globoko so vpognili slovenski tilnik pod nemško povelje in zapisali si možko v zapisnik, da so se bili prvi dan zmotili. S tem materijalom hočejo tedaj naši Nemci breški okraj ponemčiti — smešno.

Žalostna je cela komedija le za uboge davkoplačevalce, ki ne morejo še potrebnih bremen prenašati, zdaj bodo pa morali še vzdrževati „nebodijotreba“ — nemško šolo.

Vrlo so se držali okoličani breški, niti eden domačin, niti eden stalni posestnik ni dal zapisati svojega otroka v švabsko šolo. — Tako je prav, slava jim.

Slovenski možje! Kadar koli se gre za vašo gmotno korist ali za duševni napredek, vedno slišite od breških „purgarjev“ odločni „niks bindiš“, zapomnite si to, kadar vas bodo zvali na enem voglu mesta Pruškovič in Grebenc, na drugem voglu Varlec ali Höfler v svoje krčme, kadar vam bojo ponujali znani nemški trgovci in klobučarji svojo robo na prodaj, kadar vas bojo prosili znani kričarji za obrtniško delo, onda jim zavrnite tako možko in tako jasno, kakor ob ustanovitvi nemške šole „niks tajč“ in skrpno breško nemštvo razpade čez noč.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Davorin Trstenjakova slavnost vršila se je dne 6. septembra t. l. nepričakovano sijajno. Vže na predvečer naznanjalo je pokanje možnarjev, krepko zvonjenje in z raznobojnimi lampijoni razsvetljene hiše, daleč okrog veliki narodni praznik sv. jurjevske fare.

Dne 6. septembra t. l. pričela se je slavnost ob 10. uri v farni cerkvi s slavnostno propovedjo dr. Anton Medved-a, kateri je ogromnemu številu udeležencev — nad dva tisoč — v kras

snih besedah risal neminljivega Davorina Trstenjaka kot vzorno značajnega duhovnika-rodoljuba. Po cerkveni slavnosti bil je skupen obed v gostilni gospe Kreft-ove, kjer je svirala narodna godba. Ob 2. uri popoldne podali smo se — godba na čelu — na rojstni dom slavljenca v Kraljevo. Tukaj je zapel močen pevski zbor pod spretnim vodstvom g. J. Strelec-a, nadučitelja pri Sv. Andražu, vže narodno pesem „Tam za goro“, kateri je sledil še venček drugih.

Z navdušenimi „živio“-klici pozdravilo je mnogobrojno občinstvo slavnostnega govornika, dr. M. Murko-ta z Dunaja. V izbornih besedah proslavljal je ta Davorina kot vzornega duhovnika, državljana, rodoljuba in neumornega slovensenika. Slav. govornik žel je Lurno odobravanje. Sedaj se je odzvala mej živahnim petjem in grmenjem topičev zavesa s spominske plošče, na kateri čitamo sledeči napis:

„Na tem selu je bil rojen dne 8. novembra meseca 1817. l.

Davorin Trstenjak
uzoren duhovnik, jezikoslovec in pisatelj slovenski.
Umrli je dne 2. svečana meseca 1890. l. kot
župnik v Starem Trgu.

Kdo za napor in trud bi znal?
In kdo poznal trpljenja mero?
Življenje ti si žrtvoval
Za domovino, znanstvo, vero.“

Govorili so še: gospoda župnika Kunce, Jurkovič in g. iur. Senčar.

Zvečer vrnili smo se zopet v gostilno gospe Kreft-ove, kjer se je razvila znova prav živahna, do ranega jutra trajajoča zabava s petjem, godbo in raznovrstnimi napitnicami. — Omeniti še moramo po tajniku g. stud. iur. Senčarju prečitane brzojave, kateri so bili z gromovitimi „živio“-in slava“-klici sprejeti.

Brzjavili so: „Pisateljsko društvo v Ljubljani“. „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“. „Starotrški župljani“. „Učiteljsko društvo ormoškega okraja“. „Moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Ormožu“.

S to slavnostjo pokazal je slovenski narod jasno svojo hvaležnost do svojega vekovečnega Davorina Trstenjaka. Dal Bog, da se nam rodi več enakih mož!

Narodno-gospodarske novice.

Sadje ob cestah.

Kdor je potoval po svetu, je videl, da imajo po nekaterih deželah navado, da sade sadje ob cestah. To nima le velikega gospodarskega pomena, temveč je tudi lepše, ako je kraj cest nasajeno sadno drevje.

Vprašanje je pa, kakšno sadje naj se ob cestah sadi. Posebno finega sadnega drevja ob cestah pač ne bode nobeden sadil, ker tako drevje zahteva postrežbe. Za ob cestah je navadno sadno drevje, posebno tako, ki se podeluje za mošt.

Ob poljskih potih dobro uspeva jablana. Ob potlakanih in posutih cestah pa jablana ne uspeva, temveč se kmalu posuši. Jablana ne dela globokih korenin. Po vrhu pa ob taci cestah ni dosti redilnih snovij. Vlažnost tudi hitro z napete ceste steče v cestni jarek. Skozi nasip je tudi le malo pride do korenine. Zato se pa jablana kmalu posuši.

Boljše je pa s hruško. Hruška naredi globoke korenine in dobiva redilne moči iz spodnjih zemeljskih plastij. Zato pa ob cestah najrajši hruške, posebno tepke zasajaj. Hruška je tudi zaradi tega pripravno drevo za ob cesti, ker raste kvišku, ne dela širokih vej, torej visocih voz pri vožnji ne ovira, kar bi se pa pri jablanah utegnile večkrat prigoditi. Hruška tudi ne dela takšne sence kot jablana, ker nima toliko listja. Sadi naj se pa hruške le jedne vrste, ker je tako lažje jih spraviti v denar. V nekaterih krajih imajo navado, da ob cestah nasade jagnjeta. To drevje pa ne donaša posebnega dobička, ker ni posebne vrednosti. Poleg tega je pa tudi jagnet pravo zavetje za nekatere škodljive merčese in ga ni priporočati, da bi se v večjem številu redilo.

Od koščenega sadja pa ob potih precej dobro uspevajo češnje, ki jako hitro rasto. Češnje pa imajo dobro lastnost, da njih sadje ne pada

na cesto in se ne pobije in tudi zatorej bolje počaka lastnika, kakor drugo sadje. Če se kmetje lotijo zasajanja sadja ob cestah, bodo od tega imeli dobiček in naša dežela se bode tuju gotovo bolj prikupila, kakor če potuje le ob golih cestah.

V današnjem času je pa sajenje mošnega sadja jako pomenljivo, ko vinska trta hira in je vino postalo jako draga pijača. Ljudje se zaradi tega udajajo vedno bolj škodljivemu žganju. Ako bi pa imeli dovolj sadnega mošta, bi se pa poprijeli te zdrave in krepčevalne pijače. Nemci celo v tujih krajih kupujejo sadje, da ga podelujejo v mošt, le pri nas še ne znamo prav ceniti te pijače.

(Rupestris monticola) je jedna najboljših ameriških trt za cepljenje z evropskim trtam. Hitro raste, se dobro ukorenini. Trta, ki se na to ameriško trto cepi, jako dobro rodi. Rupestris monticola je zadovoljna tudi s slabo zemljo.

(Največji ulnjak) so gotovo „Čebeline skale“ v Kaliforniji v Ameriki. Ob reki Arrongo Alcade stoje te skale in imajo večje razpoke. V tek razpokah žive čebele in imajo nabranega mnogo medu. Koliko, se ne da presoditi, ker se ne ve koliko so dolge in široke razpoke in bi čebele gotovo nobenemu ne pustile, da bi jih preiskoval.

(Goršica) je rastlina, ki raste skoro v vsaki zemlji, in sicer hitro ter je dobra za svežo krmo. Seje se lahko do avgusta na njivo, na kateri se je drugo žito že poželo. V južnih krajih jo celo sejejo še v septembru. Za krave-mlekarije je goršica dobra krma, ako se pokosi, predno začne cveteti. Če pa goršica že cvete, ima a mleko okus po njej. Goršico se pa lahko poseje meš graščico ali grah in se tako dobi najboljšo svežo krmo, ki tudi ne napenja in okus po goršici se mleku nič ne pozna. Seveda se mora goršica še le sejati, ko je grah ali graščica že pogнала.

Razne stvari.

(Velika povodenj v Ameriki) V Pittsburgu v Ameriki je dne 14. t. m. bila huda ploha in povodenj je napravila mnogo škode in je kakih 30 ljudi utočilo.

(Velikanska vročina) je v Novem Yorku. V senci kaže termometer po 40° C. V šestih dneh je 146 ljudi umrlo za solnčarico. Na stotine konj je poginilo po cestah. Skoro vsako delo je zaradi silne vročine ustavljeno.

(Obešen morilec.) Dne 13. avgusta obesili so morilca perzijskega šaha Nan-Edin, v navzočnosti velike množice občinstva.

(Poneverjenje na pošti.) V Budimpešti je uradnik Izidor Berger poneveril denarno pismo, v katerem je bilo 8250 gld.

Koledar.

Sobota (19.) Januvarij, škof, muč. — Nedelja (20.) 17. pobink. Evstahij, muč.; Suzana, dev. — Ponedelj. (21.) Matevž, apostelj. — Torek (22.) Mavricij, muč. — Sreda (23.) Tekla, dev., m.; Zofija, dev., m. — Četrtek (24.) Rupert, škof. — Petek (25.) Kleofa, spozn.: Firmin, škof. — Polna luna dne 21. ob 11. uri 55 minut zvečer. — Solnce stopi v znamenje tehtnice dne 22. ob 2. uri 9. minut zvečer.

Sejmi.

Dne 19. septembra na Vranskem. Dne 21. sept. na Laškem, v Lučanah, v Podsedri in Siegersbergu. Dne 24. sept. v Arnovžu, v Šmartnem pri Slov. gradu in na Remšniku.

Loterijske številke.

Trst 12. septembra 1896: 83, 79, 72, 27, 41
Linc „ „ „ 44, 66, 29, 88, 3

Izjava.

Podpisani izjavljam, da kandidature za deželnega poslanca ljubomerskega, ktera se mi od več strani vsiljuje, nikakor ne sprejemam, kakor tudi ne izvolitve, če bi res kateri volilci glasovali zame. Zato pozivljam, ker so volitve že pred durmi, vse volilce ljubomerske, da se nikakor ne cepijo in oddajo svoje glase za našega kandidata, katerega nam je postavilo „Slov. društvo“.

Res je, da vsak stan zastopa več ali manj svoje koristi; kolikokrat slišimo delavce po mestih, uradnike, učitelje in tako naprej. Vsi naglašajo: „Manj dela pa več plače“. Koliko ur pa naj kmet dela, to jim je deveta briga. Ne le od zore do mraka, ampak iz noči v noč dela, da si oddahniti ne utegne, konečno pa ga še vendar — ne toliko direktni davek kakor — ogromne doklade, katerim ni konca ne kraja, potlačijo ter spravijo s površja naše dasi rodovitne, lepe slovenske zemlje, s katero se potem mastijo naši sovražniki. Da, da veliko zahtev in teženj ima kmečki stan v sedanjem času, toda mi upamo, da jih bode naš navdušen narodnjak in izvrsten govornik dr. Rosina vedel zagovarjati ter postopati v našem smislu, kakor se pogovorimo pri naših političnih shodih in drugod.

Matija Slavič,
kmet v Bučevčevih.

Poziv slovenskim skladateljem:

Odbor „Slov. pev. društva“ v Ptujju razpisuje s tem dve častni nagradi a 80 kron a. v. za dve najboljši skladbi za moški ali mešani zbor, ter se obrača do vseh rodoljubnih slovenskih skladateljev z iskreno prošnjo, da se temu pozivu v povzdico in razvoj domačega petja častno in mnogobrojno odzovejo.

Opozarja se, da se bode ožiralo v prvi vrsti na takšne skladbe, ki zamorejo priprosti narod v najširšem pomenu navdušiti, tedaj bodi pesem veličastna, lepa, priprosta, a ne pretežko umetna.

Rokopisi naj se blagovolijo podpisane odboru — ime skladatelja v posebnem zavitku — do novega leta 1897. doposlata.

Ptuj, dne 10. septembra 1896.

Odbor „Slov. pevskega društva“.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) dovolil je občinski odbor v Rečici 100 kron.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) so nadalje vplačali: gg. Franc Lastavec, odgovornik v Karlovi varih 4 Kr.; Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlju 30 Kr.; Andrej Elsbacher, trgovec na Laškem 20 Kr.; Anton Svetina, c. kr. notar v Gornjemgradu 10 Kr.; Franc Hrašovec, c. kr. sodnik v Gradcu 20 Kr.; Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru 4 Kr.; dr. Jos. Derč, zdravnik v Ljubljani 10 Kr.; dr. Janko Bezjak, profesor v Mariboru 4 Kr.; sl. posojilnica na Vranskem 100 Kr.; Anton Koblar, kurat v Ljubljani 10 Kr.; dr. Dragotin Trejo, odvetnik v Postojni 20 Kr.; Martin Šket, župnik v St. Rupertu nad Laškem 2 Kr.; Alojz Mikl, trgovec v Ormožu 20 Kr.; Ludvik Smole, župan v Sevnici 10 Kr.; sl. občina St. Jurij nad Taborom 10 Kr.; sl. občina teharska 40 Kr.; sl. okrajni zastop vranski 200 Kr.; dr. Jos. Gorički, odvetnik v Gornji Radgoni 4 Kr.; Franc Gomzi, mešan v Ormožu 2 Kr.; prebitek dijaške vesele v Ljutomeru 19 Kr. 20 vin.; Ivan Novak, trgovec v Dolu pri Litiji 2 Kr.; neimenovana gospa po gosp. A. Aškercu v Velenju 10 Kr.

Št. 6.

(195) 2—1

Razglas.

Po ukazu gospoda komisarja v konkurzu Ignaca Kosa določuje se sodniška dražba blaga, ki se v tekoči razprodaji ne bode oddalo, na 24. septembra 1896 in po potrebi sledeče dni predpoldne od 9—12. ure in popoldne od 2—5. ure v prodajalnici Ignaca Kosa v Celji, glavni trg št. 20.

Pri tej dražbi prodajalo se bode blago tudi pod cenilno vrednostjo največ ponujajočemu za gotovo plačilo in odpravo, razprodaja pa se bode do dražbe nadaljevala.

V Celji, dne 13. septembra 1896.

C. kr. notar kot sodniški komisar

L. Baš.

Dekle

že izučena v trgovini mešanega blaga, želi vstopiti v kako prodajalno v Celji, ali v trgu blizu Celja. Več pov. upravn.ništvo „Domovine“. (194) 1

Natečaj.

Služba

občinskega tajnika

mozirske upravne in tržke občine je za oddati. Letna plača 400 gld. in postranski dohodki. Prositelji imajo skrajno do 30. septembra t. l. vpslati njih lastnoročno pisane prošnje z dokazom popolne zmožnosti slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, političnega in računskega uradovanja, dosedajnega službovanja, starosti, npravnosti in njih pristojnosti.

Županstvo trg Mozirje, dne 31. avgusta 1886.

(182) 3—3

Župan:

Anton Goričar.

Prostovoljna prodaja posestva.

C. k. okrajno sodišče na Vranskem naznanja: Na prošnjo postavnih dedičev zapuščine dne 24. julija 1896 brez poslednje volje umrlega posestnika Mihaela Puncer-ja, prodajalo se bode posestvo cenjeno na 2245 gld. 16 kr. katastr. občine Letuš in je določen za to dan

21. september 1896.

dopoludne ob 11. uri na licu mesta v Podgorju, z opombo, da se bode posestvo oddalo le za vzklino ali višjo ceno.

Dražbeni pogoji, po katerih je vsaki dražbenik zavezan položiti 225 gld. v roke licitacijski komisiji, dalje cenilni zapisnik, izvleček iz zemljiščne knjige pregleda se lahko v registraturi c. k. sodnje na Vranskem.

C. k. okrajno sodišče na Vranskem, dne 24. avg. 1896.

(188) 3—3

C. k. sodni svetovalec

K. Trtnik.

Helena Thalassinnós
Ivan Gornègradsky

zaročena

meseca avgusta 1896. leta.

Carigrad (Turčija)

Ruščuk (Bolgarija)

(Mesto družega naznanila.)

(196) 1

Ob svojem odhodu iz Ljutomera in
sploh domovine, ključem vsem znanec in
prijateljem iskren: Bog Vas živi!
Z Bogom!
V Ljutomeru, 13. septembra 1896.
Ivan Vrščaj.

Brzojavni naslov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster
v Celji
Gospodsko ulice
(Herrengasse) št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in
kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25--

Po nizki ceni.

Martin Gregorinčič,

krojaški mojster, Celje
Cerkveni trg št. 4

priporoča se vis. čast. duhovščini in slavnemu
občinstvu za

jesensko in zimsko dobo
za napravo vsake obleke po najnovjšem kroju
in po nizki ceni.

Izdeluje posebno lepe talarje, črno
obleko in uniformo za uradnike in vojaštvo.
(180) 12-4

Milan Hočevar

trgovina specerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: breskve,
hruške, jabolka, divji in pravi kostanj itd.; de-
želne pridelke, n. pr.: kumna, fižol, bučna zrna,
konoplje, maliso štupo, suhe gobe drobno
narezane, želod, knoper, i. t. d. Kupim tudi
več vagonov sadja za prešat, pošiljatev se
začne 20. t. m. Kdor kaj ima naj se osebno
ali pismeno oglasi ter vzorec pošlje.

(135) 52-12

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

Otročja obleka od 1-50-7 gld.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovjšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Kristjanska trdka!

Posredovalna trgovina za vsakovrstni hmelj

Franc Jos. Lehrl

Zatec, Češko, (v lastni hiši)

se priporoča p. n. štajerskim hmeljarjem za
prav mnogoštevilne pošiljave dobrega in le-
pega hmelja, ter zagotavlja najboljšo in naj-
poštenjšo postrežbo. (167) 6-6

Kristjanska trdka!

Alojzij Vodnik

kamnoseški mojster v Ljubljani

(101) 10-9 priporoča svojo
na Kranjskem najbogatejšo zalogo
vsakovrstnih

nagrobni spomenikov

iz marmorja, granita, sijenita, labradorja itd.

svojo delalnico

za splošna dela za cerkve:

altarje, prižnice, obhajilne mize, in stavbe:

portale, stopnjice itd.

Marmormozaik tlak za tlakanje cerkve, veža itd.

od 3-750 m, v najrazličnejših pristnih barvah.

Vzorci, ceniki in pojasnila brezplačno na
razpolago. Lastni kamenolomi na Kamnigori
pri Dravijah in Reprintaboru pri Sežani.

Kathreiner-
KNEIPP'S SLADNA KAVA
je kot
primes k boborji kavi
edno zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.
Gvarilo! Zaradi ničrednih po-
kvarjenih izdelkov je treba paziti
na izvirne zavoje z imenom:
Kathreiner

(181) 4-3

Pozor!

Blago za obleke
zastonj

se ne dobi nikjer,
pa najcenejše se
dobi v trgovini:

Anton Mlineriča v Celji,

kjer se vsakovrstno: sukneno, platneno, in pavolnato
blago za moške in ženske obleke, kakor vsakovrstni
robci, (facanetelni), rokavice, nogavice, moderci, srjace,
ovratniki, dežniki, odeje za postelje, koci za konje, in
mного drugega drobnega blaga, zaradi opustitve trgovine
pod fabriško ceno prodaja.

Ne zamudi nikdo redke priliko!

Primerna birmanska darila

priporoča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in
zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur;
zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastonj. (141) 26-

Edina slovanska posredovalna trgovina za hmelj

Vencelj Valoušek

Zatec na Češkem

se priporoča južnoštajerskim
p. n. hmeljarjem za prodajo
njihovega hmelja na žateš-
kem trgu in zagotavlja naj-
boljo in najvestnejšo postrež-
bo. Na vsako vprašanje se
radovoljno v slovenskem, v
češkem ali nemškem jeziku
odgovori. (172) 6-5

Edina slovanska posredovalna trgovina za hmelj

Kmetijske stroje:

sadne in grozdne mlino, stiskalnice s trajno
delujočim dvojnimi in pritiskom vravnajočim
tlačilom, slamoreznice, ročne mlino za žito
(s kameni), geple, travniške brane itd. po-
pravlja, izdeluje in iz zaloge

— po najnižjih cenah —

prodaja trdka:

Pehani, Lorber & dr.

tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.

Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno
in livarsko stroko spadajoča dela, posebno
sa žage in mlino, za hmelne sušilnice itd.,
prodaja razne stvari lastnega proizvoda iz
zajamčeno najboljše železa, ka-
kor: vlitte kotle, stopnjicaste in navadne
rošče, razne plošče, možnarje, železne ograje,
uteže za ure itd. itd.

Vsi izdelki so solidno izvršeni, po-
strežba je točna in najprijaznejša, a cene
nižje kot povsod drugod. (142)

Za vsak stroj in vsako delo se jamči.

Kisla jabolka za mošt

Pošiljatev se prične dne 25. septembra in trajajo
do konec oktobra t. l. **Karol Teppi,**
lesni trgovec v Celji.

Cementne izdelke,

kakor: cementne plošče vsake barve in
velikosti za tlak cerkev, hodnikov pod-
stenj i. t. d. stopnice, cementne cevi v
devetih velikostih od 12 cm do 60 cm v premeru.
cementne krovne plošče z dvojnim zarezanom
(Doppelfalzriegel), nagrobne, ter vse drugo,
kar se je dozdaj le iz kamna izdelovalo, izdeluje
trpežnejše, lepše in cenejše iz cementa

Josip Mursa

sprejema naročila, ter razpošilja izdelke na
Kraju pri Ljutomeru in Središča na j. ž.
Prezema tlakanje cerkev in kanalizovanje
s svojimi cementnimi cevmi.

V teku 4 let, položil sem svoj cementni tlak
v osem cerkev, v mnogo novo zidanih šol, v vile
in letovišča in tudi v kopališča v Radinicih, v
grajski vitezkega reda pri Veliki Nedelji in
drugod; s svojimi cementnimi cevmi zalagam
skoro izključno vse okrajne zastope in občine na
Spodnjem in Srednjem Štajerskem.

S spoštovanjem se priporočujem

(151)

Josip Mursa.